

Fotografijos dirbtuvių vaizdo įrašo stenograma: Lobio medžioklė/pasekmių medžioklė
Sienos meno institutas
Instruktorė: Jacqueline Tune

Šiose dirbtuvėse fotografija ir žaidimai naudojami kaip būdas pakeisti aplinkos suvokimą.

Šis fotografinis "lobių ieškojimas" mokiniams yra gana įdomus, be to, jis suteikia galimybę bendrauti su kitais ir suteikia daug galimybių ugdyti dalyvių bendradarbiavimo įgūdžius.

Šios veiklos metu mokiniai įgyja kūrybiškumo ir kritinio mąstymo įgūdžių, o grupinės diskusijos seminaro metu padeda mokiniams įgyti bendravimo įgūdžių.

Mūsų standartinis seminaras vyksta gamtos istorijos muziejuje, tačiau jis gali vykti ir bet kurioje kitoje patalpoje ar lauke.

Seminaro pradžioje trumpai supažindinau dalyvius su vieta, ir kalbėjomės apie tai, kaip mes lankomės tam tikroje vietoje, kokiomis priemonėmis dažniausiai naudojames (pavyzdžiui, gidu, žemėlapiu, muziejaus ar parodos katalogu).

Tada paprašiau dalyvių surasti intriguojančių detalių muziejaus eksponatuose arba pasirinktoje vietovėje, kurios galėtų tapti kitų ieškomais "lobiais".

Jiems buvo skirta maždaug 10 minučių, per kurias jie galėjo individualiai ieškoti objektų ir kurti nuotraukas savo telefonais ar fotoaparatais.

Svarbiausia - sukurti vaizdus, kurie nebūtų tokie paslaptingi ir priartinti, kad būtų neįmanoma nustatyti, kur jie gali būti, bet ir ne tokie paprasti, kad jų objektas būtų iš karto akivaizdus.

Vaikštinėjau aplink, kad padėčiau mokiniams fotografuoti, patardama, teikdama pasiūlymų ir individualių pastabų.

Per pirmąją grupės diskusiją kartu aptarėme santykinę šio pradinio etapo metu sukurtų vaizdų sėkmę.

Geriausia, jei surinkti ir užfiksuoti vaizdai būtų rodomi dideliame ekrane, kad juos būtų galima peržiūrėti ir aptarti kartu su visais dalyviais.

Žaidimo metu paprašiau dalyvių pabandyti atspėti, kokie objektai yra nuotraukose, ar jie juos atpažįsta.

Diskusijoje buvo nagrinėjama, kurie vaizdai daugiau ar mažiau sėkmingi siekiant sukurti intrigą, duoti užuominų, bet nebūti pernelyg akivaizdūs.

2 etapas: remdamasis šia pradine diskusija, dalyviams daviau dar 10 minučių, kad jie sukurtų naują vaizdų rinkinį, grįždami galbūt tam, kad surastų tai, kas juos iš pradžių patraukė, ir atliktų tolesnius tyrimus.

Po to grupė vėl susirinko ir pasidalijo savo geriausiais atrinktais vaizdais.

Vedžiau grupės diskusiją apie atrinktus vaizdus: kas juose buvo įdomu, kaip juos būtų galima pakoreguoti, kad būtų įdomesni (kompozicijos, kadrovimo / apkarpymo, mastelio, ekspozicijos ir kitais požiūriais), ir dar kartą paklausiau grupės, ar jie galėtų atspėti objekto vietą.

Tikslas - sukurti vaizdus, kurie būtų įtikinami vizualinės kompozicijos lygmeniu, bet taip pat teiktų užuominų žiūrovams, kad jie galėtų nustatyti, kur gali būti jų buvimo vieta.

Gali būti sudėtinga rasti pusiausvyrą, ir šis iššūkis buvo aptartas grupėje.

Jei yra laiko, galime surengti trečiąjį etapą, kai grupė dar 10 minučių kruopščiau ieško ir atrenka galutinius vaizdus, kuriuos vėliau bus galima rodyti ir aptarti per paskutinį grupės susirinkimą.

Baigiamojoje diskusijoje dalyviai buvo paraginti atsižvelgti į šias idėjas kuriant vaizdus ateityje:

- Kaip pagerinti fotografavimo įgūdžius, kad vaizdas būtų paveikesnis?
- Kaip vaizdas gali tapti paveikesnis, kai jo objektas nėra toks akivaizdus?
- Kaip galima suintriguoti ir patraukti žiūrovo dėmesį?
- Kaip vaizdai gali būti naudojami per žaidimą, kad pakeistų įprastą žvilgsnį į erdvę?
- Kaip detalių pastebėjimas gali pakeisti mūsų įprastus bendravimo su aplinka būdus?

Pasibaigus seminarui, atrinktais dviejų ar trijų kolekcijų vaizdais galima viešai pasidalinti mokykloje ir (arba) svetainėje, ir (arba) atspausdinti dalomąją medžiagą, kurią galima išdalinti ir paskatinti kitus dalyvauti lobio paieškoje tyrinėjant erdvę.

Išvada: Kokių įgūdžių mokiniai įgyja? Techniniu lygmeniu dalyviai mokosi, kaip geriausiai nufotografuoti ir įrėminti detalę, kaip išnaudoti esamą šviesą, kas sukuria labiau intriguojantį kampą ir kaip priartėti prie temos, neprarandant jos "tiesos" ir svarbos.

Jie skatinami išeiti iš savo komforto zonos, nes jie gali būti natūraliai patrauklūs, ir, tikimės, kad jie atranda naujų ir įdomių temų, kurių anksčiau niekada nepastebėjo ir negalvojo į jas pažvelgti.

Apskritai jie skatinami sulėtinti tempą, daugiau laiko praleisti žiūrint, fiksuoti pastabas ir užmegzti ryšius su nagrinėjamais objektais.

Ankstesniuose seminaruose pastebėjau, kad iš pradžių kildavo žaidimo ir medžioklės, kurios metu ieškoma kažko dar nerasto, jaudulys, ...noras surasti ir užfiksuoti kuo daugiau dalykų, nebūtinai skiriant pakankamai dėmesio tam, kad būtų pasirinktas įdomus objektas, kurį kas nors kitas galbūt norėtų patyrinėti.

Taigi, kai dalyviai supranta, kad gali rinktis iš gausybės temų, jie gali siaurinti savo tyrinėjimus, grįžti prie to, kas patraukė jų dėmesį, ir gilintis į tai ramiau ir smalsiau.

Kruopštesnis fotoaparato naudojimas, kad būtų galima fotografuoti ir priartinti ar atitolinti vaizdą, žaisti kampais ir kompozicija, ekspozicija ir fokusavimu - visa tai yra dalis malonumo ir pasitenkinimo atranka.

Visada įdomu atrasti daiktus, kurie turi paslėptą prasmę ir asmenines sąsajas su žmogumi.

Ši veikla gali labai padėti padidinti mokinių įsitraukimą ir skatinti jų kūrybiškumą,

Vaizdų rinkinių aptarimas ir analizė gali būti labai prasmingas kritinio mąstymo pratimas,

...nes siekiame paaiškinti, kodėl vieni vaizdai ir kolekcijos yra patrauklesni už kitus,

... ir kaip galima patobulinti vaizdų kūrimą ir atranką, kad jie būtų konceptualesni ir vizualiai paveikesni.